

Година V.

Декемврий, 1929. г.

Кн. 3.

В. Дорошевичъ

Какъ е произлѣзла глупостъта

(Индийска легенда).

I.

Създаванъ билъ свѣтътъ.

Брама*) станалъ отъ престола си и съ едно махане на ржка създалъ човѣка. Способенъ за добро и за зло. И му далъ разумъ, за да прави добро и да не върши зло.

Тогава станалъ Вишну и създалъ Демонитѣ **). Демонитѣ на огъня, Демонитѣ на вѣтъра, Демонитѣ на водата и Демонитѣ на земята. Способни да правятъ и добро и зло. И имъ заповѣдалъ да правятъ добро и да не причиняватъ зло.

И Демонитѣ управлявали хората.

Тогава станалъ черниятъ, мрачниятъ, злиятъ Шиву и създалъ Глупостъта.

Тя се дигнала отъ земята, огромна и безобразно грозна. Безцвѣтната ѝ коса падала на кичури по рамената ѝ, и очитѣ ѝ били слѣпи. Тя гледала слънцето — и не виждала слънце. Гледала звездитѣ — и не виждала звезди.

Наоколо цвѣтѣли цвѣта, но тя не усѣщала миризмата имъ.

*) **Брама** — индийски богъ-създател. Въ сегашната индийска религия, Брама е първото лице отъ тѣхната тройца, наричана „Тримурти“. — **Вишну** — второто лице отъ индийската тройца, пазител на свѣта; въ по-късно време се превърналъ въ висше, вѣчно, безконечно божество, всеобща душа, която одухотворява цѣлата вселена. — **Шиву** — трето лице на инд. тройца, богъ-разрушителъ.

**) Добри или зли гении, които, като посредници между човѣцитѣ и божеството, управлявали съдбинитѣ на хората, градоветѣ или държавитѣ.